

Marsbéli krónikák

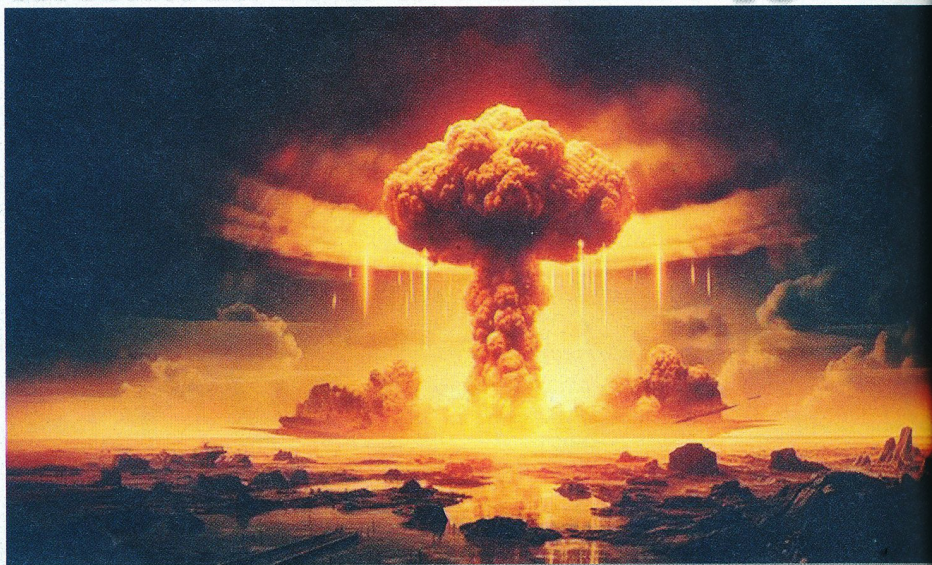
Bár furcsának tűnhet, de egyre többen meg vannak arról győződve, hogy nem csak volt élet a Marson, de valószínűleg nem természetes módon pusztult ki. Vajon kik ellen zajlott az idegenek háborúja, amelynek a nyomait megtalálták a bolygón?

A Mars bolygó mindig is vonzotta a csillagászokat és az emberi képzelőerőt. Míg évszázadokkal korábban mindenféle lényel benépesítették vagy mesterséges csatornákat láttak rajta, addig mára egy teljesen kopár, élettelen és száraz planétának könyvelték el. Bár a NASA és más űrmissziók folyamatosan kutatják a vörös bolygó felszínét, szinte kizártnak tekintik, hogy bármilyen életet találhatunk rajta a közeljövőben. Vajon élt a felszínén valaha intelligens civilizáció? És ha igen, akkor hová tűntek?

Az összezsugorodás jelei

John Brandenburg az egyik kaliforniai egyetemen szerzett PhD fokozatot elméleti plazmafizikusként, majd ezt követően számos olyan high-tech vállalatnál töltött be magas pozíciókat, amelyek tudományos szempontból fontosak az űrkutatásban. Vizsgálta a térhajtással kapcsolatos mező-egyenleteket, a rakétahajtóműveket vagy a mikrohullámú plazma-tolóerő meghajtást is. Végül a wisconsini Madison Főiskolán talált tanári állást csillagászati, fizikai és matematikai szakon. A férfi nevéhez köthető az ősi Paleo-óceánok feltételezése is, a vörös bolygót ugyanis egykoron rengeteg víz borította. 2001-ben Brandenburg a *Mars Odyssey* keringőműhold adatait elemezte, amikor észrevette, hogy az égitest két területén igen magas arányban van jelen a radioaktív uránium, tórium és a kálium koncentrációja. A tudós először arra gondolt, hogy egy természetes atomreaktor lehet a Marson, de amikor az elemzések azt mutatták, hogy a légkörben két izotóp – a xenon 129 és 132 – aránya is rendellenes, akkor ezt már egy mesterséges nukleáris fegyver hatásával magyarázta. Az elmélet szerint több robbanás is történt a bolygón, többek között a Cydonia Mensa, az Utopia Planitia és a Mare Acidalium közelében. A radioaktivitáson kívül tovább-

Atomháború a vörös bolygón?

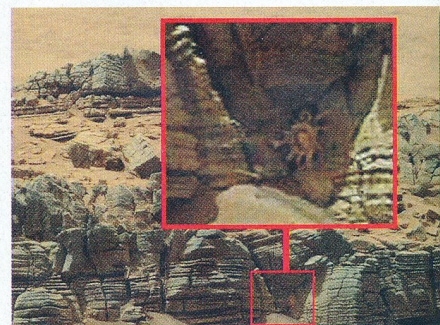

bá üveges talajt is találtak a szondák, ami máshol nincs a Marson. A további kutatások szempontjából az lenne a legjobb, hogy ha a megadott területeken régészeti feltárások is zajlanának, azonban ez még nagyon a jövő zenéje. Már csak azért is, mert a tudósvilág nem fogadta örömmel az elméletet, és természetes okokra vezették vissza az adatokat. Brandenburg viszont ragaszkodik ahhoz, hogy valamikor, akár évmilliókkal előttünk már lehettek a bolygón olyan fejlett civilizációk, akik nem tudni, milyen okból, de háborúztak és végül elpusztultak. Akár az is lehet, hogy végül egy másik bolygóra vándoroltak? Néhány kutató igennel válaszolt a kérdésre, és annak idején Hargitai Károly UFO-kutató is úgy vélte, hogy az embert betelepítették a Földre, és valójában a Mars volt az otthonunk.

Nyomok a homokban

A marsjárók és a szondák folyamatosan készítik a fényképeket, amelyek ezerszámra megtekinthetők az interneten is. Bár sokan olyan összeesküvés-elméletekkel álltak elő, miszerint a NASA és a kormányok titkolják a földönkívüliek létezését, olyan fényképek is napvilágot láttak a hivatalos honlapokon, amelyeken többen az élet nyomait fedezték fel. Talán a NASA baklövésből tette közzé ezeket a fotókat, vagy a több ezer kép között ők sem vették észre a jeleket? Az elmúlt évtizedekben sok laikus és szakértő tanulmányozta eze-

ket az archívumokat, és sorra kerültek elő olyan fotók, amelyeken valamilyen élet vagy annak nyomai találhatók. 2013-ban a *Curiosity* egy törmelékupacot fotózott le, aminek egyik darabján peremek van-

Az úgynevezett marsi rák és a piramis

nek és egy szó szerint szabályos kör alakú mélyedés látható rajta. Két évvel később újabb érdekességre figyeltek fel, mert az egyik képen óriási kanyonok fedezhetők fel, amelyek rései között egy „rák” formájú anomáliát vettek észre. Nyilván ez nem egy marsi rák, mert bármi más is lehet, de mindenképpen egyedi a dolog. Szintén

egy 201...
alakú kö...
furcsa f...
de ha a...
jól látsz...
szikla n...
hogy ez...
szín ala...
fotósón...
tűnik, é...
régészet...
sával, al...
űrkutat...
anomál...
árnyék...
pareido...
hogy bá...
formák...
azonban...
egy rés...
nagyom...
denek v...
lehetse...
is említ...
ugyanil...
na a tu...
helyeit...
fel az e...
városok...
vényzet...
volna a...
das felv...
hogy a...
vagy cs...

Üzenet

A kilen...
gyar ku...
tett köz...
értők is...
tikus a...
alapon...
a geom...
követke...

**Az Oly...
alkot e...**

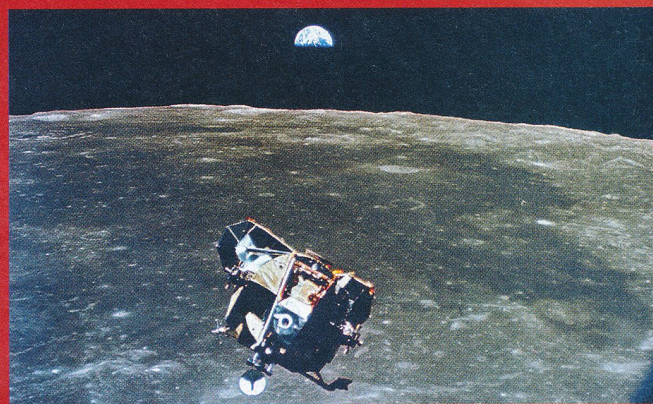
egy 2015-ös képen egy szabályos piramis alakú követ találtak. A NASA szerint a sok furcsa forma között feltűnhetnek ilyenek, de ha a méretarányokat összevetjük, akkor jól látszik, hogy a piramisnak mondott szikla nem túl nagy. Ám honnan tudjuk, hogy ez nem csak egy csúcs, és nem a felszín alatt folytatódik a maradvány? Más fotósorozatokon csontok kupaca is feltűnik, és ha összehasonlítanánk egy földi régészeti lelet feltárásának a dokumentálásával, akkor teljesen megegyezne vele. Az űrkutatói szervezet persze minden ilyen anomáliát elintézt azzal, hogy csak fényárnyék hatásról, szélfúttá szikláról vagy pareidoliáról van szó. Ez utóbbi azt jelenti, hogy bármiben felismerhetünk arcokat és formákat, mint ahogyan a felhőkben is, azonban ez csak illuzórikus érzet. A fotók egy részére ez biztosan jó magyarázat, de nagyon sokra abszolút nem. Mégsem kezdenek vizsgálódni a tudósok, pedig az is lehetséges, hogy ezek a Brandenburg által is említett régészeti leletek lehetnek. Ha ugyanilyen zárkózottsággal vizsgálta volna a tudományos világ a Föld bizonyos helyeit, akkor soha nem fedeztük volna fel az egyiptomi piramisokat vagy a maja városok tömkelegét, amiket ellepett a növényzet. Hány olyan régészeti lelet merült volna az idők homályába, amire a műholdas felvételek alapján azt mondták volna, hogy a természet furcsa szeszélye, erózió, vagy csak képzelődés?

Üzentek nekünk?

A kilencvenes évek UFO-lázában egy magyar kutató olyan érdekes felfedezéseket tett közzé, amelyekre még a külföldi szakértők is felfigyeltek. *Földes Attila* matematikus az UFO-jelenséget is tudományos alapon tanulmányozta. Értett a fizikához, a geometriához, és folyamatosan nyomon követte az űrkutatás legújabb eredménye-

Égi kísérlők furcsaságai

Természetesen nem csak a Marson, de a Holdon is feltételeznek földönkívüli életet. *Carl Sagan* csillagász úgy vélte, hogy az égitest tökéletes megfigyelőhely lenne az idegenek számára, amennyiben a Földet akarják tanulmányozni. A Hold „sötét oldaláról” számos legenda kering, és több évszázados legendák szólnak a holdbéli démonokról, akik sze-

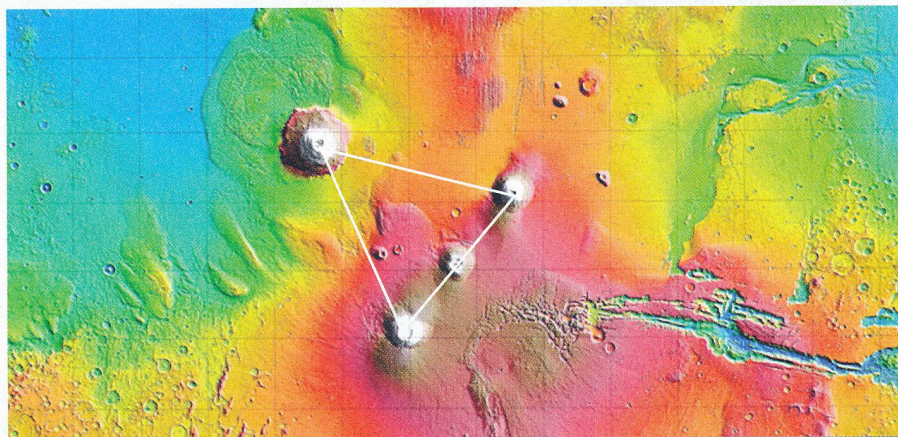

repet játszanak a kozmosz körforgásában. A túlsó oldal még az Apollo-11 űrhajóit is meglepte, amikor furcsa hangokat hallottak, és végül a rádióösszeköttetésük is megszünt a Földdel.

it. 1942-ben gyermekként egy égi jelet láttam, egy keresztet az égen, amit akkoriban biztos, hogy UFO-nak néztek volna. Ötven év múlva egy hang – talán az intuíciója – tudatta velem, hogy melyik könyvet vegye le a polcáról, ami aztán a Mars vizsgálatára ösztönözte. Elgondolkodtam azon, hogy mi, emberek hogyan is próbáltuk felvenni a kapcsolatot a földönkívüliekkel és milyen üzenetküldési módszerekkel dolgoztunk. Az egyik a rádióhullámokkal való üzenetváltás, a másik pedig az űrszondák kiküldése a kozmoszba. De vajon az idegenek is ezt használnák? Mi is ezt fogjuk használni pár évtizeddel később? Attilának feltűnt az, hogy a Marson elhelyezkedő természetes képződmények olykor furcsa összhangban vannak egymással, és összefüggéseket kezdett felfedezni közöttük. Amikor a térképeket tanulmányozta, rájött, hogy e képződmények kizárják a természetes kialakulás valószínűségét és mesterséges eredetűek lehetnek. A földönkívüliek talán olyan időtálló leleteket és építményeket hagytak maguk után,

amelyeket csak intelligens életformák fedezhetnek fel a tudomány segítségével. Keresni kezdte, majd mérni, számolni és összehasonlítani az adatokat a marsi térképeken. Több olyan hegyet, krátert és maradványt talált, amellyel kapcsolatban meggyőződése volt, hogy a földönkívüliek építették őket, akik talán valamilyen kozmikus katasztrófa során kipusztultak vagy elmenekültek. Az Olympus Mons, az Ascareus Mons és az Arsia Mons például egy tökéletes háromszöget alkot egymással, ráadásul a Tharsis Tholus és az Uranus Tholus vulkánkiütő is újabb geometriai formát alkot velük együtt, és ez biztosan nem lehet véletlen. Ehhez hozzáadódna a fokok, a szögek, a pí értéke és egyéb számítások is. Attila számos ilyen helyet talált még a Marson, még például a gízai piramisok tökéletes másait is. Érdekes felvetése volt még, hogy a világhírű 1961-es *Barney és Betty Hill* incidenst is bevonta a kutatásaiba. Az amerikai házaspár eltérése alatt ugyanis az idegenek egy csillagtérképet mutogattak, amit sokan úgy fejtettek meg, hogy az a Zeta Reticuli kettős csillagrendszert ábrázolja. A magyar kutató szerint a csillagtérkép valójában Mars-térkép volt, ugyanis annak pontjai tökéletesen ráillenek a Mars egyes régióira, többek között a Coprates-szakadékvölgyre. Ezen feltételezés szerint az idegenek nem távolról, hanem a vörös bolygóról érkeztek hozzánk. Talán még most is ott élnek a felszíni körülmények ellenére? Esetleg a felszín alatt vannak bázisaik? Ha valóban atomkatasztrófa történt a Marson – márpedig a bizonyítékok erre engednek következtetni –, akkor érthető módon a fejlett élet a felszín alá kényszerült. Talán azóta is figyelemmel kísérik a Mars-misszióinkat az idegenek...

MISKOLCI LÁSZLÓ

Az Olympus Mons, az Ascareus Mons és az Arsia Mons például egy tökéletes háromszöget alkot egymással